

Cauza C-336/23

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

26 mai 2023

Instanța de trimitere:

Visoki upravni sud Republike Hrvatske (Croația)

Data deciziei de trimitere:

25 mai 2023

Reclamantă:

HP – Hrvatska pošta d.d.

Pârât:

Povjerenik za informiranje

[omissis]

[omissis]

Judecătorul din cadrul Visoki upravni sud Republike Hrvatske (Curtea Administrativă de Apel a Republicii Croația)

[omissis]

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

[omissis]

Cerere de decizie preliminară

în temeiul articolului 19 alineatul (3) [litera] b din Tratatul privind Uniunea Europeană [(JO 2012, C 326, p. 1)] și al articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2016, C 202, p. 1), în conformitate cu Recomandările în atenția instanțelor naționale, referitoare la efectuarea trimiterilor preliminare (JO 2016, C 439, p. 1)

Cerere de procedură accelerată

în temeiul articolului 105 din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Uniunii Europene din 25 septembrie 2012 (JO 2012, L 265), astfel cum a fost modificat la 18 iunie 2013 (JO 2013, L 173, p. 65), la 19 iulie 2016 (JO 2016, L 217, p. 69), la 9 aprilie 2019 (JO 2019, L 111, p. 73) și la 26 noiembrie 2019 (JO 2019, L 316, p. 103)

I. Întrebări

1. Noțiunea de „reutilizare a informațiilor” în sensul articolului 2 punctul 11 din Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public ([JO 2019,] L 172, [p. 56]) (denumită în continuare „directiva”) trebuie înțeleasă ca fiind accesul la orice informație elaborată sau deținută de un organism din sectorul public/o întreprindere publică, pe care un utilizator (persoană fizică sau juridică) o solicită pentru prima dată de la un organism din sectorul public?

2. O cerere de punere la dispoziție a informațiilor elaborate sau deținute de un organism din sectorul public/o întreprindere publică și care au fost generate în cadrul activităților sale sau în legătură cu organizarea și activitatea organismului respectiv poate fi considerată o cerere de punere la dispoziție a informațiilor căreia i se aplică dispozițiile acestei directive, cu alte cuvinte, dispozițiile acestei directive se aplică tuturor cererilor de punere la dispoziție a informațiilor deținute de organisme din sectorul public?

3. Entitățile care au obligația de a pune la dispoziție informațiile elaborate sau deținute, menționate la articolul 2 din directivă, sunt numai acele organisme din sectorul public cărora li s-a solicitat reutilizarea informațiilor sau noile definiții se aplică tuturor organismelor din sectorul public și tuturor informațiilor deținute de acestea, cu alte cuvinte, la articolul 2 din directivă sunt menționate entitățile care au obligația de a pune la dispoziție informațiile elaborate sau deținute de acestea, sau se consideră că entitățile menționate la articolul 2 din directivă au obligația de a pune la dispoziție informațiile numai atunci când se reutilizează informațiile?

4. Excepțiile de la obligația de a pune la dispoziție informațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din directivă pot fi considerate ca fiind excepții în temeiul cărora organisme din sectorul public pot refuza să pună la dispoziție informațiile pe care le-au elaborat sau pe care le dețin sau sunt excepții care se aplică numai în cazul în care organismelor din sectorul public li s-a solicitat reutilizarea informațiilor?

II. Părțile din procedura principală

Reclamantă: HP – Hrvatska pošta d.d., Zagreb [*omissis*]

Pârât: Povjerenik za informiranje (komisarz ds. informacji), Zagreb [*omissis*]

Persoană interesată: STAS d.o.o, Dugo Selo [*omissis*]

III. Cadrul juridic

Dreptul Uniunii:

Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public ([JO 2019,] L 172, [p. 56])

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Pentru a promova utilizarea datelor deschise și pentru a stimula inovarea la nivelul produselor și serviciilor, prezenta directivă stabilește un set de norme minime care reglementează reutilizarea, precum și modalitățile practice de facilitare a reutilizării:

(a) documentelor existente deținute de organismele din sectorul public ale statelor membre;

(b) documentelor existente deținute de întreprinderile publice care:

(i) își desfășoară activitatea în domeniile definite în Directiva 2014/25/UE;

(ii) își desfășoară activitatea ca operatori de servicii publice în temeiul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007;

(iii) își desfășoară activitatea ca transportatori aerieni care îndeplinesc obligații de serviciu public în temeiul articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008; sau

(iv) își desfășoară activitatea ca armatori comunitari care îndeplinesc obligații de serviciu public în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CEE) nr. 3577/92;

(c) datelor provenite din cercetare, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 10.

(2) Prezenta directivă nu se aplică:

(a) documentelor a căror punere la dispoziție constituie o activitate care nu se încadrează în domeniul de aplicare al sarcinii publice a organismelor în cauză din sectorul public, astfel cum este definită prin lege sau prin alte norme obligatorii din statul membru, sau, în lipsa unor astfel de norme, astfel cum este definită în conformitate cu practica administrativă obișnuită din statul membru în cauză, cu condiția ca domeniul de aplicare al sarcinilor publice să fie transparent și să facă obiectul unei revizuirii;

(b) documentelor deținute de întreprinderi publice:

(i) produse în afara domeniului de aplicare al furnizării serviciilor de interes general, definit în dreptul statului membru sau în alte norme cu caracter obligatoriu ale statului membru;

(ii) legate de activități expuse direct concurenței și care, prin urmare, în temeiul articolului 34 din Directiva 2014/25/UE, nu fac obiectul normelor privind achizițiile publice;

[omissis]

Articolul 2 Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „organism din sectorul public” înseamnă statul, autoritățile regionale sau locale, organismele de drept public sau asociațiile formate din una sau mai multe astfel de autorități sau din unul sau mai multe astfel de organisme de drept public;

2. „organisme de drept public” înseamnă organisme care au toate următoarele caracteristici:

(a) sunt constituite în scopul explicit de a răspunde nevoilor de interes general și nu au caracter industrial sau comercial;

(b) au personalitate juridică; și

(c) sunt finanțate în proporție majoritară de stat sau de autoritățile locale sau regionale, sau de alte organisme de drept public; ori gestionarea acestora este supravegheată de autoritățile sau organismele respective; ori au un consiliu administrativ, de conducere sau de supraveghere, în care jumătate din membrii săi sunt numiți de stat, autorități locale sau regionale sau alte organisme de drept public;

3. „întreprindere publică” înseamnă orice întreprindere care își desfășoară activitatea în domeniile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) litera (b) și asupra căreia organismele din sectorul public pot exercita, direct sau indirect, o influență dominantă în virtutea dreptului de proprietate asupra acesteia, a participării financiare la aceasta sau a normelor care o guvernează. Se presupune că există o influență dominantă din partea organismelor din sectorul public în oricare dintre cazurile următoare în care aceste organisme, în mod direct sau indirect:

(a) dețin majoritatea capitalului subscris al întreprinderii;

(b) controlează majoritatea voturilor aferente acțiunilor emise de întreprindere;

(c) pot numi mai mult de jumătate din membrii organului însărcinat cu administrarea, conducerea sau controlul întreprinderii;

[omissis]

11. „reutilizare” înseamnă utilizarea de către persoane fizice sau juridice a documentelor deținute de:

(a) organismele din sectorul public în scopuri comerciale sau necomerciale, diferite de scopul inițial din cadrul sarcinii publice pentru care au fost elaborate, cu excepția schimbului de documente dintre organismele din sectorul public în scopul unic de a-și îndeplini sarcinile publice; sau

(b) întreprinderile publice în scopuri comerciale sau necomerciale, diferite de scopul inițial de prestare a serviciilor de interes general pentru care au fost elaborate, cu excepția schimbului de documente dintre întreprinderile publice și organismele din sectorul public în scopul unic de a îndeplini sarcinile publice ale organismelor din sectorul public;

[omissis]

Articolul 19 Abrogare

Directiva 2003/98/CE, astfel cum a fost modificată prin directiva menționată în anexa II partea A, se abrogă cu efect de la 17 iulie 2021, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și datele de aplicare a directivelor menționate în anexa II partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Dreptul Republicii Croația:

Zakon o pravu na pristup informacijama (Legea privind dreptul de acces la informații) (NN 25/13, 85/15, 69/22, denumită în continuare „Legea privind dreptul de acces la informații”), în vigoare de la 5 iunie 2022.

Termeni Articolul 5 (NN 85/15)

În sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele sensuri:

1) „Utilizator al dreptului de acces la informații și de reutilizare a informațiilor” (denumit în continuare „utilizator”) înseamnă orice persoană fizică sau juridică, națională sau străină;

2) „Organisme publice” în sensul prezentei legi sunt: organismele administrației de stat, alte organisme de stat, autoritățile locale și regionale, persoanele juridice și alte entități care exercită o autoritate publică, persoanele juridice înființate de Republica Croația sau o unitate de administrație locală și

regională, persoanele juridice care exercită o autoritate publică, persoanele juridice care, în temeiul unor dispoziții speciale, sunt finanțate în principal sau în totalitate de la bugetul de stat sau de la bugetele unităților administrative locale și regionale, adică din fonduri publice (impozite, taxe etc.), precum și societățile comerciale în care Republica Croația și unitățile administrative locale și regionale dețin o participație majoritară;

3) „Informații” sunt toate datele deținute de un organism public sub formă de documente, înregistrări, fișiere, registre, indiferent de modul în care sunt prezentate (scrise, desenate, tipărite, înregistrate pe un suport magnetic, optic, electronic sau de altă natură), pe care acesta le-a produs singur sau în cooperare cu alte organisme sau le-a primit de la o altă persoană și care au fost generate în cadrul activităților sau în legătură cu organizarea și activitatea organismului public;

4) „Informații internaționale” înseamnă informațiile furnizate Republicii Croația de către un stat străin sau de către o organizație internațională cu care Republica Croația cooperează sau al cărei membru este;

5) „Dreptul de acces la informații” cuprinde dreptul utilizatorului de a solicita și de a obține informații și obligația organismului public de a permite accesul la informațiile solicitate, adică de a publica informațiile, indiferent de cererea formulată, atunci când această publicare rezultă dintr-o obligație prevăzută de lege sau de alte reglementări;

6) „Reutilizare” înseamnă utilizarea informațiilor unui organism public de către persoane fizice sau juridice în scopuri comerciale sau necomerciale, altele decât scopul inițial pentru care au fost generate informațiile, și care are loc în cadrul activităților sau atribuțiilor prevăzute de lege sau alte reglementări, considerate în mod obișnuit ca fiind atribuții publice. Schimbul de informații între organismele publice în scopul îndeplinirii atribuțiilor care intră în sfera de activitate a acestora nu constituie reutilizare;

[omissis]

IV. RESTRÂNGERI ALE DREPTULUI DE ACCES LA INFORMAȚII

Restrângeri și durata acestora
Articolul 15 (NN 85/15, 69/22)

(1) Organismele publice restrâng accesul la informațiile referitoare la toate procedurile derulate de autoritățile competente în cadrul anchetelor și procedurilor penale pe durata acestor proceduri.

(2) Organismele publice pot restrânge accesul la informații:

1) dacă informațiile sunt clasificate în conformitate cu legea ce reglementează clasificarea datelor;

- 2) dacă informațiile reprezintă secret comercial sau profesional, conform legii;
- 3) dacă informațiile reprezintă secret fiscal conform legii;
- 4) dacă informațiile sunt protejate de dispozițiile legale privind protecția datelor personale;
- 5) dacă informațiile sunt protejate de dispozițiile legale ce reglementează drepturile de proprietate intelectuală, cu excepția cazului în care se obține acordul scris expres al titularului drepturilor de autor;

6) dacă accesul la informații este restrâns în temeiul unor acorduri internaționale sau dacă este vorba despre informații obținute în cadrul procedurii de încheiere sau de aderare la un acord internațional sau de negociere cu alte state sau organizații internaționale, până la finalizarea procedurii sau dacă este vorba despre informații obținute în cadrul întreținerii unor relații diplomatice;

7) în celelalte cazuri prevăzute de lege.

(3) Organismele publice pot restrânge accesul la informații dacă există motive întemeiate pentru a crede că publicarea acestora:

1) împiedică desfășurarea efectivă, independentă și imparțială a unei proceduri judiciare, administrative sau a altor proceduri legale sau executarea unei hotărâri judecătorești sau a unei sancțiuni;

2) împiedică activitatea organismului care efectuează un audit administrativ intern sau un control administrativ sau de verificare a conformității cu legea.

(4) Organismele publice pot restrânge accesul la informații dacă:

1) informațiile sunt în curs de elaborare în cadrul unuia sau mai multor organisme publice, iar publicarea lor înainte ca informațiile complete și finale să fie elaborate ar putea perturba grav procesul de elaborare a lor;

2) informațiile au fost generate în cadrul procesului de consultări pentru adoptarea de legi și alte acte și în cadrul schimbului de opinii și păreri în cadrul unuia sau mai multor organisme publice, iar publicarea lor ar putea conduce la o interpretare eronată a conținutului informațiilor, ar putea pune în pericol adoptarea de legi și acte sau ar putea aduce atingere libertății de exprimare și de opinie.

(5) Dacă informațiile solicitate conțin și date care fac obiectul restrângerilor prevăzute la alineatele (2) și (3) din prezentul articol, celelalte părți ale informațiilor sunt puse la dispoziție.

(6) Informațiile ce restricționează dreptul de acces din motivele prevăzute la alineatul (2) punctul 5) al prezentului articol devin accesibile publicului dacă persoana căreia publicarea informațiilor i-ar putea cauza un prejudiciu decide acest lucru, dar nu mai târziu de 20 de ani de la data la care au fost generate

informațiile, cu excepția cazului în care legea sau alte reglementări prevăd o perioadă mai lungă.

(7) Informațiile prevăzute la alineatele (2) și (3) din prezentul articol devin accesibile publicului după ce motivele pe baza cărora organismul public a restrâns dreptul de acces la aceste informații au încetat să mai existe.

(8) Accesul la informațiile prevăzute la alineatul (4) punctul 1) al prezentului articol poate fi restricționat și după ce informațiile au fost elaborate, în special în cazul în care o astfel de publicare ar perturba grav procesul de luare a deciziilor și de exprimare a opiniilor sau ar conduce la o interpretare eronată a conținutului informațiilor, cu excepția cazului în care există un interes public superior pentru publicarea informațiilor.

[*omissis*]

VI. REUTILIZAREA INFORMAȚIILOR

Dreptul de reutilizare a informațiilor și datele deschise Articolul 27 (NN 85/15, 69/22)

(1) Orice utilizator are dreptul de a reutiliza informațiile în scopuri comerciale sau necomerciale, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

(2) Un organism public permite ca datele deschise și reutilizarea informațiilor să fie accesibile utilizatorilor prin publicarea informațiilor reutilizabile sau pe baza unor cereri de reutilizare.

(3) Guvernul Republicii Croația încurajează organismele publice să elaboreze și să publice informațiile generate în îndeplinirea atribuțiilor lor publice prin adoptarea de politici și planuri de acțiune care, în conformitate cu principiul deschiderii începând cu momentul conceperii și în mod implicit, vor asigura dezvoltarea standardelor privind datele deschise, prin facilitarea condițiilor pentru adaptarea, planificarea (în timp util) a calendarului de publicare a informațiilor pe categorii tematice specifice și prin crearea unui portal de date deschise și încurajarea creării de portaluri speciale, precum și prin conectarea portalurilor la portalurile de la nivelul Uniunii Europene.

(4) Guvernul Republicii Croația promovează accesibilitatea datelor provenite din cercetare prin adoptarea unei politici de acces deschis și a unor planuri de acțiune pentru a se asigura că toate organizațiile de cercetare și organizațiile care finanțează cercetarea pun în aplicare o politică de acces deschis pentru datele provenite din cercetare finanțate din fonduri publice, în conformitate cu principiul deschiderii implicite, și că acestea sunt ușor de găsit, accesibile, interoperabile și reutilizabile, ținându-se cont de aspectele legate de viața privată, de protecția datelor cu caracter personal, de confidențialitate, de securitatea națională, de interesele comerciale legitime, cum ar fi secretele comerciale și de

drepturile de proprietate intelectuală ale terților, în conformitate cu principiul „cât mai deschis cu putință, dar atât de închis cât este necesar”.

(5) În scopul reutilizării, organismele publice nu sunt obligate să genereze, să adapteze informațiile sau să extragă părți din ele, dacă pentru aceasta este nevoie de o cantitate disproporționată de timp sau de resurse, și nici nu i se poate impune organismului public să actualizeze, să îmbunătățească sau să stocheze informațiile în continuare în scopul reutilizării.

(6) În chestiunile care nu sunt reglementate în mod specific în prezentul titlu se aplică *mutatis mutandis* celelalte dispoziții ale prezentei legi.

Cererea de reutilizare a informațiilor și protecția drepturilor utilizatorilor
Articolul 29 (NN 85/15, 69/22)

(1) În cererea privind reutilizarea informațiilor, solicitantul trebuie să precizeze, pe lângă datele prevăzute la articolul 18 alineatul (3) din prezenta lege, informațiile pe care dorește să le reutilizeze, forma și modul în care dorește să primească conținutul informațiilor solicitate, precum și scopul utilizării informațiilor (scop comercial sau necomercial).

(2) Următoarele entități nu sunt obligate să dea curs cererilor de reutilizare a informațiilor:

1. instituțiile de învățământ, organizațiile de cercetare și organizațiile de finanțare a cercetărilor;

2. societățile comerciale asupra cărora Republica Croația sau o unitate administrativă locală sau regională are sau poate avea, direct sau indirect, o influență dominantă în virtutea dreptului de proprietate, a participării financiare sau a normelor care le guvernează și care:

– își desfășoară activitatea în domeniul gazelor naturale și al energiei termice, al energiei electrice, al gestionării apei, al serviciilor de transport, al aeroporturilor, al porturilor maritime și fluviale, al serviciilor poștale, al extracției de petrol și gaze naturale și al explorării sau extracției de cărbune sau de alți combustibili solizi, în conformitate cu legea care reglementează achizițiile publice,

– acționează în calitate de operatori care furnizează servicii publice, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și 1107/70 ale Consiliului (JO 2007, L 315, p. 1),

– acționează în calitate de transportatori aerieni care îndeplinesc obligații de serviciu public în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008

privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (JO 2008, L 293, p. 3), sau

– acționează în calitate de armatori comunitari care îndeplinesc obligații de serviciu public în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) (JO 1992, L 364, p. 7, [Ediție specială, 06/vol. 2, p. 83]).

(3) Se consideră că Republica Croația sau o unitate administrativă locală sau regională are o influență dominantă în sensul alineatului (2) punctul (2) al prezentului articol în cazul în care, în mod direct sau indirect:

1. deține majoritatea capitalului subscris al societății sau
2. controlează majoritatea voturilor aferente acțiunilor emise de întreprindere sau
3. poate numi mai mult de jumătate din membrii organului de supraveghere, ai organului administrativ sau ai organului însărcinat cu gestionarea și conducerea activităților societății.

(4) Organismul public răspunde la cererea de reutilizare a informațiilor printr-o decizie în termen de 15 zile de la depunerea în mod corespunzător a cererii. Decizia va indica în mod obligatoriu tipul de licență, ce reglementează condițiile de utilizare, precum și cuantumul și metoda de calcul al costurilor.

(5) Prin derogare de la alineatul (4) al prezentului articol, organismele publice nu emit decizii atunci când permit reutilizarea printr-o licență standard deschisă și cu titlu gratuit.

(6) Organismul public analizează cererea de reutilizare a informațiilor prin mijloace electronice, în măsura în care acest lucru este posibil și adecvat.

(7) Decizia privind reutilizarea informațiilor poate fi atacată la comisar în termen de 15 zile de la comunicarea deciziei. Decizia comisarului nu poate fi atacată, dar poate fi inițiată o acțiune în instanța administrativă în fața Visoki upravni sud Republike Hrvatske (Curtea Administrativă de Apel a Republicii Croația).

(8) Dacă organismul public respinge cererea de reutilizare din motive de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală, acesta este obligat să-i comunice solicitantului entitatea căreia îi aparțin drepturile de proprietate intelectuală, dacă este cunoscută, sau deținătorul de licență de la care organismul public a primit această informație.

Informații cărora nu li se aplică reutilizarea
Articolul 30 (NN 85/15, 69/22)

(1) Prevederile prezentei legi privind reutilizarea informațiilor nu se aplică următoarelor tipuri de informații:

- 1) informațiile prevăzute la articolul 15 alineatele (1), (2) și (3) din prezenta lege,
 - 2) informații statistice confidențiale, conform legii,
 - 3) informații pentru care utilizatorul trebuie să facă dovada unui interes legal,
 - 4) sigle, blazoane și simboluri,
 - 5) informații deținute de organismele de servicii publice: radio, televiziune și mijloacele de informare în masă electronice,
 - 6) informații deținute de instituțiile de învățământ, în plus față de informațiile deținute de instituțiile de învățământ superior privind datele provenite din cercetare,
 - 7) informațiile deținute de instituțiile de cercetare și de organizațiile de finanțare a cercetării, inclusiv de organizațiile înființate pentru transferul rezultatelor cercetării, cu excepția cazului în care informațiile se referă la datele provenite din cercetare,
 - 8) informații deținute de instituții culturale, altele decât bibliotecile, inclusiv biblioteci ale instituțiilor de învățământ superior, muzee și arhive,
 - 9) informațiile care nu sunt colectate în scopul îndeplinirii unor atribuții publice,
 - 10) informații la care accesul este exclus sau la care accesul este restricționat în virtutea caracterului sensibil al informațiilor legate de protecția infrastructurii critice, astfel cum sunt definite în legea care reglementează infrastructura critică,
 - 11) informațiile deținute de societățile comerciale în temeiul articolului 29 alineatul (2) punctul 2) din prezenta lege:
 - care sunt produse în afara sferei de furnizare a serviciilor de interes general, astfel cum sunt definite prin dispoziții legale sau prin alte reglementări;
 - legate de activități direct expuse la concurență și care, prin urmare, în conformitate cu normele privind achizițiile publice, nu intră sub incidența normelor privind achizițiile publice.
- (2) Atunci când analizează o cerere de reutilizare a informațiilor în temeiul alineatului (1) al prezentului articol, organismele publice resping cererea de reutilizare a informațiilor prin decizie.

Condiții pentru reutilizarea informațiilor
Articolul 31 (NN 85/15, 69/22)

- (1) Organismul public pune la dispoziția utilizatorului datele pentru reutilizare fără restricții, pentru utilizare gratuită și într-un format deschis.
- (2) În cazurile întemeiate, organismul public poate stabili condiții pentru reutilizare. În cazul în care se stabilesc condiții pentru reutilizare, conținutul și aplicarea acestora nu trebuie să limiteze în mod nejustificat posibilitățile de reutilizare sau să fie utilizate pentru a limita concurența de pe piață.
- (3) Condițiile pentru reutilizare trebuie să fie nediscriminatorii pentru același tip de informații sau pentru tipuri similare de informații sau pentru exploatarea comercială sau necomercială, inclusiv pentru reutilizarea transfrontalieră.
- (4) Un organism public care își reutilizează informațiile ca bază pentru activități comerciale în afara sferei atribuțiilor sale publice se supune aceluiași condiții ca și ceilalți utilizatori.
- (5) Ministrul responsabil cu administrația stabilește prin ordin tipurile și conținutul licențelor care prevăd condițiile pentru reutilizare în conformitate cu licențele deschise standard.
- (6) Organismul public este obligat să publice pe pagina sa de internet licențele care prevăd condițiile pentru reutilizare sau linkuri către astfel de licențe, în conformitate cu licențele deschise standard.

[omissis]

IV. Prezentare pe scurt a obiectului litigiului

6. Printr-o decizie a pârâtului [Povjerenik za informiranje (Comisarul pentru informații)] a fost anulată decizia HP – Hrvatska pošta d.d. (denumită în continuare și „HP” sau „reclamanta”), prin care, în urma unui test de proporționalitate și de interes public, HP a respins cererea de punere la dispoziție a unor informații (contract de lucrări de construcții, certificate de plată intermediare, raport de recepție a imobilului etc.); Povjerenik za informiranje (Comisarul pentru informații) a dispus, de asemenea, ca HP să pună la dispoziție documentele solicitate.

7. În urma unei acțiuni introduse de Hrvatska pošta d.d., Visoki upravni sud Republike Hrvatske (Curtea Administrativă de Apel a Republicii Croația) a trimis cauza spre reexaminare la Povjerenik za informacije (Comisarul pentru informații) (denumit în continuare „pârâtul”) întrucât la data deciziei expirase deja termenul de transpunere a directivei. Totodată, instanța a apreciat că obligația de comunicare impusă HP de către pârât ar trebui analizată în lumina noilor definiții și excepții de la obligația de comunicare din directivă.

8. În urma reexaminării, pârâtul a dispus din nou comunicarea informațiilor solicitate.

9. HP a formulat cale de atac împotriva acestei decizii a pârâtului, care face obiectul prezentei proceduri în fața instanței de contencios administrativ.

10. În esență, în acțiune se invocă faptul că decizia atacată este nelegală, că Directiva 2019/1024 nu a fost transpusă în mod corect în Zakon o pravu na pristup informacijama (Legea privind dreptul de acces la informații), întrucât directiva conține definiții diferite ale organismelor publice și ale întreprinderilor publice, că *ratio* a definițiilor din Directiva 2019/1024 este aplicabilă în egală măsură atât în ceea ce privește dreptul de acces la informații, cât și în ceea ce privește reutilizarea informațiilor, că informațiile solicitate sunt legate de activitățile sectoriale ale reclamantei și că acestea constituie un secret comercial.

11. În schimb, pârâtul arată că, în speță, nu este vorba despre exercitarea dreptului de reutilizare a informațiilor, ci despre exercitarea dreptului de acces la informații, că Zakon o pravu na pristup informacijama (Legea privind dreptul de acces la informații), în dispozițiile sale, reglementează două domenii: dreptul de acces la informații, definit ca „dreptul utilizatorului de a solicita și de a obține informații și obligația organismului public de a permite accesul la informațiile solicitate, adică de a publica informațiile, indiferent de cererea formulată, atunci când această publicare rezultă dintr-o obligație prevăzută de lege sau de alte reglementări” [articolul 5 alineatul (1) punctul 5) din Zakon o pravu na pristup informacijama (Legea privind dreptul de acces la informații)], și reutilizarea, care înseamnă „utilizarea informațiilor unui organism public de către persoane fizice sau juridice în scopuri comerciale sau necomerciale, altele decât scopul inițial pentru care au fost generate informațiile și care are loc în cadrul activităților sau atribuțiilor considerate în mod obișnuit ca fiind atribuții publice” [articolul 5 alineatul (1) punctul 6) din Zakon o pravu na pristup informacijama (Legea privind dreptul de acces la informații)]. Acesta concluzionează că Directiva privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public, așa cum reiese din titlul directivei, stabilește cadrul juridic pentru reutilizarea informațiilor din sectorul public și se referă atât la datele deschise, cât și la reutilizarea informațiilor din sectorul public, nu la dreptul de acces la informații, și, prin urmare, nu tratează excepțiile de la obligația de a pune la dispoziție informațiile atunci când acestea sunt puse la dispoziție în urma unei cereri de acces la informații.

Prezentarea argumentelor

12. Hrvatska pošta d.d. a fost înființată ca societate comercială care furnizează servicii de interes general și care este deținută exclusiv de Republica Croația, dar, pe lângă serviciile poștale cu caracter general, desfășoară și alte activități comerciale. În conformitate cu articolul 5 din Zakon o pravu na pristup informacijama (Legea privind dreptul de acces la informații), aceasta intră cu siguranță în categoria entităților obligate să pună la dispoziție informațiile pe care

le deține și, având în vedere importanța publică a serviciului pe care îl prestează, în opinia instanței de trimitere, face parte și din categoria entităților obligate în temeiul articolului 2 din directivă, denumite „întreprinderi publice”.

13. În jurisprudența sa de până acum, instanța de trimitere a reținut raționamentul pârâtului, respectiv, că este vorba despre două proceduri diferite, una desfășurată pe baza unei cereri de punere la dispoziție de informații, căreia i se aplică dispozițiile generale ale Zakon o pravu na pristup informacijama (Legea privind dreptul de acces la informații), iar cealaltă desfășurată pe baza unei cereri de reutilizare a informațiilor, căreia i se aplică noile dispoziții ale acestei legi, prin care a fost transpusă directiva.

14. Având în vedere că, în cadrul prezentei proceduri, obiectul litigiului dintre părți este dacă Hrvatska pošta d.d., după efectuarea testului de proporționalitate și de interes public, este obligată să pună la dispoziție informații care nu au legătură directă cu furnizarea de servicii de interes general, și având în vedere litigiul cu privire la sensul termenului de „reutilizare a informațiilor” și abordarea diferită care rezultă din aceasta în ceea ce privește tratarea unei cereri de punere la dispoziție a informațiilor pe care un organism din sectorul public le-a generat sau se află în posesia acestora și soluționarea unei cereri de reutilizare a informațiilor, instanța a decis să suspende procedura în prezenta cauză de contencios administrativ până când se va răspunde la întrebările formulate.

15. Procedurile legate de exercitarea dreptului de acces la informații au un caracter de urgență, jurisprudența, datorită punctelor de vedere diferite cu privire la conținutul directivei, nu este uniformă deoarece în ultima perioadă sunt adesea menținute deciziile Povjerenik za informiranje (Comisarul pentru informații), în care se repetă poziția conform căreia cererilor de acces la informații li se aplică unele reguli, iar cererilor de reutilizare a informațiilor li se aplică alte reguli. Din acest motiv, deoarece este important să se elaboreze o jurisprudență și un tratament uniform al cererilor de acces la informații și al cererilor de reutilizare a informațiilor, pentru a se obține certitudinea juridică, solicităm onoratei Curți de Justiție a Uniunii Europene să examineze cauza cu celeritate.

Zagreb, 25 mai 2023

[omissis]

[omissis] [semnătură electronică]

[omissis] [date privind documentele anexate]

[omissis]